

Ötödéves joghallgatóként utaztam ERASMUS ösztöndíjat nyerve Göttingenbe, Németországba.

Göttingen tipikus diákváros Közép-Németországban, diákbarát hangulattal. Környezetváltás szempontjából Göttingent nagyon jónak tartom, mert a küldő egyetemem városa, Budapest teljesen más: míg előbbi kis- és diákváros (kb. 120E lakossal), eseménydús diákélettel, addig utóbbi nagyváros, melynek kapcsán a szó klasszikus értelmében vett diákéletről nem nagyon beszélhetünk.

2006. október elején utaztam el Göttingenbe, az első két hét lényegében csak bevezető hét volt. A fogadó egyetem mindenben igyekszik segítséget nyújtani az erasmusos diákoknak. A szállást – egy kollégiumban – a kinti erasmus koordinátor segítségével foglaltam le. Az első hét során elintézendő „hivatali dolgok” nem jelentettek nehézséget, mert a fogadó egyetem részletes eligazítást ad azokban. Az ottaniak segítőkészségének, barátságosságának köszönhetően a beilleszkedés sem jelentett problémát.

Göttingen rengeteg sportolási, tanulási lehetőséget nyújt az ott tanuló diákok számára. Én négy jogi tárgyat és két nyelvkurzust vettem fel, teljesítésük nem okoz különösebb nehézséget. Az ottani tanárok általában nagyon kedvesek, előzőekenyek a vendégdiákokkal szemben.

Amit problémásnak érzek (és ilyen tapasztalataikról már más erasmus ösztöndíjasok is meséltek nekem) az a német anyanyelvű diákokkal való kommunikáció. Az erasmusos diákok az ösztöndíjuk időtartama alatt szinte kizárólag egymással beszélgetnek, ennek okát két dologban látom. Egyrészt abban, hogy a számukra szervezett programokon szinte mindig csak ők vesznek részt, másrészt pedig abban, hogy a német diákok az átlagnál zárkózottabbak.

Összességében tekintve a dolgot örülök, hogy Göttingenben tölthettem egy szemeszter. Úgy érzem, hogy német tudásomban fejlődtem, érdekes embereket ismertem meg és Németország kultúrájából, a német emberekből is többet értek, mint kiutazásom előtt.